

DOMINICA RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.
Pater noster. Ave Maria. Credo.
Dómine, labia mea apéries.
Deus in adiutorium. Glória Patri.
Allelúia.

Invitatorium.
Surrexit Dóminus verè, * Allelúia. **Psalmus.** Venite, exultemus. 1.

Hymni & Capitula non dicuntur in aliqua Horarum, usque ad Vesperas Sabbati in Albis, nec Versiculi nisi in Nocturno.

Ad Nocturnum, Antiphona.
Ego sum qui sum, & consilium meum non est cum impiis, sed in lege Dómini voluntas mea est, allelúia.

Psalmus 1.

BEátus vir, qui non ábit in consilio impiórum, & in via peccatórum non stetit, * & in cáthedra pestiléntiæ non sedit:

Sed in lege Dómini voluntas ejus, * & in lege ejus meditábitur die ac nocte.

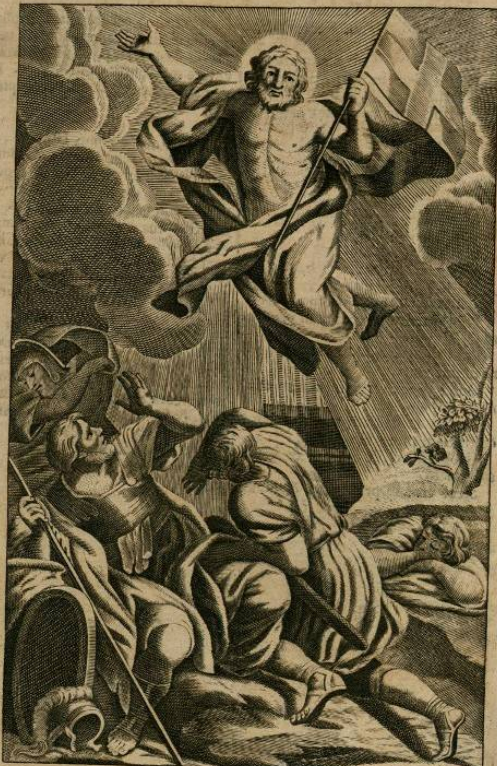
Et erit tamquàm lignum, quod plantátum est secus decúrsus aquárum, * quod fructum suum dabit in tempore suo:

Et fólium ejus non defluet: * & ómnia quaecúmque faciet, prosperabúntur.

Non sic impij, non sic: * sed tamquam pulvis, quem prójicit ventus á facie terræ.

Ideo non resúrgent impij in iudicio: * neque peccatóres in concilio justórum.

Quóniam novit Dóminus viam justórum: * & iter impiórum peribit.

Antiphona. Ego sum qui sum, & consilium meum non est cum impiis, sed in lege Dómini voluntas mea est, allelúia.

Antiphona. Postulávi Patrem meum, allelúia: dedit mihi gentes, allelúia, in hæreditátem, allelúia.

Psalmus 2.

QUare fremuerunt Gentes, * & pópuli meditáti sunt inania?

Astitérunt reges terræ, & principes convenerunt in unum * advérsus Dóminum, & advérsus Christum ejus.

Dirumpámus vincula eórum: * & projiciámus á nobis jugum ipsórum.

Qui hábitat in cælis irridébit eos: * & Dóminus subsannábit eos.

Tunc loquétur ad eos in ira sua, * & in furóre suo conturbábit eos.

Ego autem constitútus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, * prædicans præceptum ejus.

Dóminus dixit ad me: * Filius meus es tu, ego hódie genui te.

Postula á me, & dabo tibi Gentes hæreditátem tuam, * & possessiónem tuam terminos terræ.

Reges eos in vírga férrea, * & tamquam vas figuli confringes eos.

Et nunc reges intelligite: * erudimini qui iudicátis terram.

Servite Dómino in timóre: * & exultáte ei cum tremóre.

Apprehéndite disciplinam nequándo irascátur Dóminus, * & peccatis de via justa.

Cum exáserit in brevi ira ejus, * beati omnes, qui confidunt in eo.

An-

Añā. Postulavi Patrem meum, alleluia: dedit mihi gentes, alleluia, in hereditatem, alleluia.

Añā. Ego dormivi, & somnum cepi: & exurrexi, quoniam Dominus susceperit me, alleluia, alleluia.

Psalmus 3.

Domine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.

Multi dicunt anime mee: * Non est salus ipsi in Deo eius.

Tu autem Domine susceptor meus es, * gloria mea, & exaltans caput meum.

Voce mea ad Dominum clamavi: * & exaudivit me de monte sancto suo.

Ego dormivi, & soporatus sum: * & exurrexi, quia Dominus suscepit me.

Non timebo millia populi circumdantis me: * exurge Domine, saluum me fac Deus meus.

Quoniam tu percussisti omnes adversantes mihi sine causa: * dentes peccatorum contrivisti.

Domini est salus: * & super populum tuum beneficium tua.

Antiphona. Ego dormivi, & somnum cepi: & exurrexi, quoniam Dominus suscepit me, alleluia, alleluia. **V.** Surrexit Dominus de sepulchro, alleluia. **R.** Qui pro nobis pependit in signo, alleluia. Pater noster. **Absolutio.** Exaudi Domine. **V.** Jube domine benedicere. **Benedictio.** Evangelica lectio sit nobis salus & protectio.

R. Amen.

Lectio sancti Evangelii secundum Marcum.

Lectio i.

In illo tempore: Maria Magdalene, & Maria Jacobi, & Salome emerunt aromata, ut venientes ungerent Jesum. Et reliqua.

Cap. 16.

Lectio ii. Otandum verò nobis est, quidnam sit quod in dextris sedere Angelus cernitur. Quid namque per

Homilia Sancti Gregorii Papae.

Homilia xi. in Evangelia.

Audistis, fratres charissimi, quod sanctae mulieres quae Dominum fuerant secutae, cum aromatis ad monumentum venerunt, & ei, quem viventem dilexerant, etiam mortuo, studio humanitatis obsequuntur. Sed res gesta, aliquid in sancta Ecclesia signat gerendum. Sic quippe necesse est, ut audiamus quae facta sunt, quotiens cogitemus etiam quae nobis sint ex eorum imitatione facienda. Et nos ergo in eum, qui est mortuus, credentes, si odore virtutum referti, cum opinione bonorum operum Dominum quaerimus, ad monumentum profectio illius cum aromatis venimus. Illa autem mulieres Angelos vident, quae cum aromatis venerunt: quia videlicet illae mentes supernos cives aspiciunt, quae cum virtutum odoribus ad Dominum per sancta desideria proficiunt. Tu autem Domine miserere nobis. **R.** Deo gratias.

R. Angelus Domini descendit de caelo, & accedens revolvit lapidem, & super eum sedit, & dixit mulieribus: * Nolite timere: scio enim quia crucifixum quaeritis; jam surrexit: venite, & videte locum, ubi positus erat Dominus, alleluia. **V.** Et introeuntes in monumentum, viderunt juvenem sedentem in dextris, coopertum stolae candida, & obstupuerunt; qui dixit illis. Nolite. Gloria Patri, & Filio, & Spiritui sancto. **Et repetitur R.** Angelus Domini, usque ad **V.** Deinde dicitur **V.** Jube domine benedicere. **Bened.** Divinum auxilium maneat semper nobiscum. **R.** Amen.

Lectio ii.

Notandum verò nobis est, quidnam sit quod in dextris sedere Angelus cernitur. Quid namque per

per sinistram, nisi vita praesens, quid verò per dexteram, nisi perpetua vita designatur? Unde in Cantico canticorum scriptum est: Lava ejus sub capite meo, & dextera illius amplexabitur me. Quia ergo Redemptor noster jam praesentis vitae corruptionem transierat, recte Angelus qui nunciare perennem ejus vitam venerat, in dextera sedebat. Qui stola candida coopertus apparuit; quia festivitatis nostrae gaudia nunciavit. Candor etenim vestis, splendorem nostrae denuntiat solemnitatis. Nostrae dicamus, an suae? Sed ut fateamur reverius, & suae dicemus & nostrae. Illa quippe Redemptoris nostri resurrectio, & nostra festivitas fuit, quia nos ad immortalitatem reduxit: & Angelorum festivitas extitit, quia nos revocando ad caelestia, eorum numerum implevit.

R. Cum transisset sabbatum, Maria Magdalene, & Maria Jacobi, & Salome emerunt aromata, * Ut venientes ungerent Jesum, alleluia, alleluia. **V.** Et valde manè una sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole. Ut venientes. Gloria Patri. Ut venientes. **V.** Jube domine. **Benedictio.** Ad societatem civium supernorum perducatur nos Rex Angelorum. **R.** Amen.

Lectio iii.

In sua ergo ac nostra festivitate Angelus in albis vestibus apparuit: quia dum nos per resurrectionem Dominicam ad superna reducimur, caelestis patriae damna reparantur. Sed quid advenientes foeminas affatur, audiamus. Nolite expavescere. Ac si aperte dicat: Paveant illi, qui non amant adventum supernorum civium: pertimescant qui carnalibus desideriis pressi, ad eorum se societatem pertinere posse desperant. Vos autem cur pertimes-

citis, quae vestros concives vidistis? Unde & Matthaeus Angelum apparuisse describens, ait: Erat aspectus ejus sicut fulgur, & vestimenta ejus sicut nix. In fulgure etenim terror timoris est, in nive autem blandimentum candoris.

Post tertiam Lectionem dicitur Te Deum laudamus. 13.

AD LAUDES,

Antiphona.

Angelus autem Domini descendit de caelo, & accedens revolvit lapidem, & sedebat super eum, alleluia, alleluia. **Psalm.** Dominus regnavit, cum reliquis. **14. Añā.** Et ecce terrémotus factus est magnus: Angelus enim Domini descendit de caelo, alleluia. **Antiphona.** Erat autem aspectus ejus sicut fulgur, vestimenta autem ejus sicut nix, alleluia, alleluia. **Añā.** Praetimore autem ejus exterriti sunt eustodes, & facti sunt velut mortui, alleluia. **Añā.** Respondentes autem Angelus, dixit mulieribus: Nolite timere: scio enim quod Jesum quaeritis, alleluia.

Capitulum, Hymnus, & V. non dicuntur, sed ejus loco Antiphona.

Hic dies, quam fecit Dominus: exultemus, & letemur in ea.

Ad Benedictus, Antiphona.

Et valde manè una sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole, alleluia.

Oratio.

Deus, qui hodiernā die per Unigenitum tuum, aeternitatis nobis adium devicta morte reserasti vota nostra, quae praeveniendo aspiras, etiam adjuvando prosequere. Per eundem Dominum nostrum.

V. Dominus vobiscum. **R.** Et cum spiritu tuo. **V.** Benedicamus Domino, alleluia, alleluia. **R.** Deo gratias, alleluia, alleluia.

Sic dicitur in Vesperis & Laudibus tantum usque ad Vesperas Sabbati in Albis exclusive.

Ad Primam, Tertiam, Sextam, & Nonam, post **Deus in adiutorium, & Gloria Patri**, dicuntur Psalmi consueti: ad Primam tamen ut in Festis, scilicet **Deus in nomine tuo, Beati immaculati, & Retribue**. Quibus finitis, dicitur **Añā**. Hæc dies, postea Oratio, quæ ad Primam dicitur ut in Psalterio. **Domine Deus omnipotens, 22. Pretiosa**, cum reliquis, & ad Absolutionem Capituli, **Lectio brevis. Si consurrexistis cum Christo**, ut in Psalterio. 24.

Ad alias autem Horas, post Antiphonam **Hæc dies**, dicitur Oratio quæ ponitur in Laudibus.

Ad Vesperas, Antiphona. **Angelus autem Domini**, cum reliquis de Laudibus, & Psalmus. **Dixit Dominus cum reliquis de Dominica. 100.**

Et sic dicitur usque ad Vesperas Sabbati.

Postea Antiphona. **Hæc dies quàm fecit Dominus: exultemus, & lætémur in ea.**

Ad Magnificat, Antiphona.

Et respicientes viderunt revolutum lapidem: erat quippè magnus valde, alleluia. **Orat. Deus, qui hodiernā,**

Ad Completorium dicto **V. Ju-be domne, Fratres, Sobrii estote. V. Adjutorium nostrum, Pater noster, & facta Confessione & Absolutione**, post **V. Convertè nos Deus, V. Deus in adiutorium, Gloria Patri, Alleluia**, dicuntur Psalmi consueti; quibus finitis dicitur Alleluia, alleluia, alleluia.

Deinde Canticum Simeonis. Nunc dimittis, 121. Postea Antiph. **Hæc dies, & Oratio. Visita, quæsumus Domine, 121.**

Prædictus modus Horarum servatur usque ad Vesperas Sabbati in Albis.

FERIA SECUNDA.

Ad Maturinum, Invitorium, Antiphonæ, & Psalmi ad Nocturnum & Laudes, dicuntur ut supra in die Paschæ per totam Octavam. 456.

V. Surrexit Dominus de sepulchro, alleluia. R. Qui pro nobis pepéndit in ligno, alleluia. Pater noster. Absolutio. Exaudi Domine. Benedictio. Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j.

Cap. 24. d

In illo tempore: Duo ex discipulis Jesu ibant ipsa die in castellum, quod erat in spatio stadiorum sexaginta ab Jerusalem, nomine Emmaus. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papæ.

Homilia 23. in Evangelia.

Audistis, fratres charissimi, quia duobus discipulis ambulāntibus in viā, non quidem credentibus, sed tamen de se loquentibus Dominus apparuit; sed eis spēciem quam recognoscerent, non ostēdit. Hoc ergo egit foris Dominus in oculis corporis, quod apud ipsos agebatur intus in oculis cordis. Ipsi namque apud semetipsos intus & amabant, & dubitabant: eis autem Dominus foris & præsens aderat, & quis esset, non ostendebat. De se ergo loquentibus præsentiam exhibuit; sed de se dubitantibus cognitionis suæ spēciem abscondit.

R. Maria Magdalene, & altera Maria, ibant diuiculo ad monumentum. * Jesum quem queritis, non est hic, surrexit sicut locutus est, præcedet vos in Galilæam, ibi eum videbitis, alleluia, alleluia. * Et valde manè una sabbatorum veniunt ad monumentum, orto jam sole: & intròducentes viderunt juvenem sedentem in dextris, qui dixit illis.

illis. **Jesum. Benedictio. Divinum auxilium.**

Lectio ij.

Verba quidem contulit, duritiam intellectus increpavit, sacra Scripturæ mysteria, quæ de se ipso erant, aperuit: & tamen quia adhuc in eorum cordibus peregrinus erat à fide; se ire longius finxit. Fingere namque, componere dicimus: undè & compositoræ luti, figulos vocamus. Nihil ergo simplex veritas per duplicitatem fecit: sed talem se eis exhibuit in corpore, qualis apud illos erat in mente. Probādi autem erant, si hi, qui eum etsi necdum ut Deum diligerent, saltem ut peregrinum amare potuissent.

R. Surrexit pastor bonus, qui animam suam posuit pro ovibus suis, & pro grege suo mori dignatus est, Alleluia, alleluia, alleluia. * Etenim Pascha nostrum immolatus est Christus. Alleluia. Gloria Patri. Alleluia. Benedictio. Ad societatem.

Lectio iij.

Sed quia esse extranei à charitate non poterant hi cum quibus Veritas gradiebatur: eum ad hospitium, quasi peregrinum vocant. Cur autem dicimus, Vocant, cum illic scriptum sit: Et coegerunt eum? Ex quo nimirum exemplo colligitur, quia peregrini ad hospitium non solum invitandi sunt, sed etiam trahendi. Mensam igitur ponunt, panes cibosque offerunt; & Deum quem in Scripturæ sacre expositione non cognoverant, in panis fractione cognoscunt. Audiendo ergo præcepta Dei, illuminati non sunt, faciēdo illuminati sunt: quia scriptum est: Non auditores legis justisunt apud Deum, sed factores legis justificabuntur. Quisquis ergo vult audita intelligere, festinet ea quæ jam audire potuit, opere implere.

Ece Dominus non est cognitus dum loqueretur, & dignatus est cognosci dum pasceret.

Te Deum laudamus, 13.

Ad Benedictus, Antiphona.

Jesus junxit se discipulis suis in viā, & ibat cum illis: oculi autem eorum tenebantur, ne eum agnoscerent: & increpavit eos, dicens: O stulti & tardi corde ad credendum in his quæ locuti sunt Prophete, alleluia.

Oratio.

Deus, qui solemnitate Paschali, mundo remedia contulisti: populum tuum, quæsumus, celestis dono proseguere; ut & perfectam libertatem consequi mereatur, & ad vitam proficiat sempiternam. Per Dominum nostrum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Qui sunt hi sermones, quos confertis ad invicem ambulantes, & estis tristes? alleluia.

FERIA TERTIA.

V. Surrexit Dominus verè, alleluia. R. Et apparuit Simoni, alleluia. Pater noster. Absolutio. Ipsi pietas. Benedictio. Evangelica lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Lucam.

Lectio j.

Cap. 24. c

In illo tempore: Stetit Jesus in medio discipulorum, & dicit eis Pax vobis: ego sum, nolite timere. Et reliqua.

Homilia Sancti Ambrosii Episcopi. **Lit. 10. Comment. in Lucam, cap. 24. ante finem.**

Micum, quo modo se natura corporea per impenetrabile corpus infunderit invisibili aditu, visibili conspectu, tangi facillius, difficillius aestimari. Denique conturbati discipuli aestimabant se spiritum videre. Et ideo Dominus, ut spēciem nobis resurrectionis ostēderet, Palpate, inquit, & videte, quia spiritus carnem & ossa non

non habet, sicut me vidētis habere. Non ergo per incorpoream naturam, sed per resurrectionis qualitatem impervia usu clausa penetravit. Nam quod tangitur, corpus est; quod palpatur, corpus est.

R. Virtute magna reddēbant Apostoli, * Testimonium resurrectionis Jesu Christi Domini nostri, alleluia, alleluia. **V.** Repleti quidem spiritu sancto loquebantur cum fiducia verbum Dei. Testimonium. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

In corpore autem resurgemus. Seminatur enim corpus animale, surgit corpus spiritale; sed illud subtilius, hoc crassius, utpote adhuc terrane labis qualitate concretum. Nam quomodo non corpus, in quo manebant insignia vulnerum, vestigia cicatricum, quae Dominus palpanda obtulit? In quo non solum fidem firmat, sed etiam devotionem acuit, quod vulnera suscepta pro nobis caelo inferre maluit, abolere noluit; ut Deo Patri nostrae pretia libertatis ostenderet. Talem sibi Pater ad dexteram locat, trophaeum nostrae salutis amplectens: tales illic martyres nobis cicatricis suae corona monstravit.

R. De ore prudentis procedit mel, alleluia, dulcedo mellis est sub lingua ejus, alleluia: * Favus distillans labia ejus, alleluia, alleluia. **V.** Sapientia requiescit in corde ejus, & prudentia in sermone oris illius. Favus distillans. Gloria Patri. Favus distillans. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iij.

Et quoniam sermo huc noster evasit, consideremus qua gratia secundum Joannem crederint Apostoli, qui gavisi sunt; secundum Lucam quasi increduli redarguerentur: ibi Spiritum sanctum acciperent, hic sedere in civitate jubeantur,

quoadusque induantur virtute ex alto. Et videtur mihi ille quasi Apostolus majora & altiora tetigisse, hic sequentia, & humanis proxima: hic historicus usus circuitu, ille compendio: quia & de illo dubitari non potest, qui testimonium perhibet de iis, quibus ipse interfuit, & verum est testimonium ejus: & ab hoc quoque, qui Evangelista esse meruit, vel negligentia, vel mendacii suspicionem aequum est propulsari. Et ideo verum putamus utrumque, non sententiarum varietate, nec personarum diversitate distinctum. Nam etsi primo Lucas eos non credidisse dicat, postea tamen credidisse demonstrat: & si prima consideremus, contraria sunt; si sequentia, certum est convenire.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona.

Stetit Jesus in medio discipulorum suorum, & dixit eis: Pax vobis, alleluia, alleluia.

Oratio.

Deus, qui Ecclesiam tuam novo semper fetu multiplicas: concede famulis tuis; ut sacramentum vivendo teneant, quod fide percepērunt. Per Dominum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Videte manus meas, & pedes meos, quia ego ipse sum, alleluia, alleluia.

FERIA QUARTA.

V. Gavisi sunt discipuli, alleluia.

R. Viso Domino, alleluia. Pater noster. **Absolutio.** A vinculis. **Benedictio.** Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio ij.

In illo tempore: Manifestavit se iterum Jesus discipulis ad mare Tiberiadis. Manifestavit autem sic: Erant simul Simon Petrus, & Thomas, qui dicitur Didymus. Et reliqua.

Cap. 21.

Ho-

Homilia Sancti Gregorii Papae.

Homil. 24. in Evangelia.

Lectio sancti Evangelii, quae modo in auribus vestris lecta est, fratres mei, quaestione animum pulsata, sed pulsatione sua vim discretionis indicat. Quae etenim potest, cur Petrus, qui piscator ante conversionem fuit, post conversionem ad piscationem rediit. Et cum Veritas dicat: Nemo mittens manum suam ad aratrum, & aspiciens retrò, aptus est regno Dei: cur repetiit quod dereliquit? Sed si virtus discretionis inspicitur, citius videtur: quia nimirum negotium quod ante conversionem sine peccato extitit, hoc etiam post conversionem repetere culpa non fuit.

R. Ecce vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, & solvere septem signacula ejus. * Alleluia, alleluia, alleluia. **V.** Dignus est Agnus, qui occisus est, accipere virtutem, & divinitatem, & supientiam, & fortitudinem, & honorem, & gloriam, & benedictionem. Alleluia, alleluia, alleluia. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Nam piscatorem Petrum, Matthaeum verò telonearium sciimus: & post conversionem suam ad piscationem Petrus rediit, Matthaeus verò ad telonei negotium non resedit: quia aliud est victum per piscationem quaerere, aliud autem telonei lucris pecunias augere. Sunt enim pleraque negotia, quae sine peccatis exhiberi aut vix, aut nullatenus possunt. Quae ergo ad peccatum implicant, ad hac necessesse est, ut post conversionem animus non recurrat.

R. Ego sum vitis vera, & vos palmites: * Qui manet in me, & ego in eo, hic fert fructum multum, **Pari Hyemalis.**

alleluia, alleluia. **V.** Sicut dilexit me Pater, & ego dilexi vos. Qui manet. Gloria Patri. Qui manet. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iij.

Quari etiam potest, cur discipulis in mari laborantibus, post resurrectionem suam Dominus in litore stetit, qui ad resurrectionem suam coram discipulis in fluctibus maris ambulavit. Cujus rei ratio festine cognoscitur, si ipsa, quae tunc inerat, causa pensetur. Quid enim mare, nisi praesens saeculum signat, quod se casuum tumultibus, & undis vite corruptibilis illidit? Quid per soliditatem littoris, nisi illa perpetuas quietis aeternae figuratur? Quia ergo discipuli adhuc fluctibus mortalis vite inerant, in mari laborabant. Quia autem Redemptor noster jam corruptionem carnis exacerasset, post resurrectionem suam in litore stabat.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona.

Mittite in dexteram navigii rete, & inveniētis, alleluia.

Oratio.

Deus, qui nos resurrectionis Dominicae annua solemnitate laetificas: concede propitius; ut per temporalia festa quae agimus, pervenire ad gaudia aeterna mereamur. Per eundem Dominum nostrum Jesum Christum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dixit Jesus discipulis suis: Afferte de piscibus, quos prendidistis nunc. Ascendit autem Simon Petrus, & traxit rete in terram plenum magnis piscibus, alleluia.

FERIA QUINTA.

V. Surrexit Dominus de sepulchro, alleluia. **R.** Qui pro nobis pependit in ligno, alleluia. Pater noster. **Absolutio.** Exaudi Domine. **Benedictio.** Evangelica lectio.

Gg

Lec-

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem. *Cap. 20. c*

Lectio j.
In illo tempore: Maria stabat ad monumentum foris, plorans. Dum ergo flet, inclinavit se, & prospexit in monumentum: & vidit duos Angelos in albis, sedentes. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papa.

Homilia 25. in Evangelio.

Maria Magdalene, quae fuerat in civitate peccatrix, amando veritatem, lavit lacrymis maculas criminis: & vox Veritatis impletur, qua dicitur: Dimissa sunt ei peccata multa, quia dilexit multum. Quae enim prius frigida peccando remanserat, postmodum amando fortiter ardebat. Nam postquam venit ad monumentum, ibique corpus Dominicum non invenit, sublatum credidit, atque discipulis nunciavit: qui venientes viderunt, atque ita esse, ut mulier dixerat, crediderunt. Et de eis protinus scriptum est: Abierunt ergo discipuli ad semetipsos: ac deinde subjungitur: Maria autem stabat ad monumentum foris, plorans.

R. Tulérunt Dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum. Dicunt ei Angeli: Mulier, quid ploras? surrexit sicut dixit: * Praecedet vos in Galilaeam: ibi eum videbitis, alleluia, alleluia. **Y.** Cum ergo flet, inclinavit se, & prospexit in monumentum: & vidit duos Angelos in albis, sedentes, qui dicunt ei. Praecedet. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Qua in re pensandum est, huius mulieris mentem quanta vis amoris accenderat, quae a monumento Domini, etiam discipulis recedentibus, non recedebat. Exquirebat quem non invenerat: fletat inquirendo, & amoris sui igne succensa, ejus, quem ablatum credi-

dit, ardebat desiderio. Unde contigit, ut eum sola tunc videret, quae remanserat ut quaereret: quia nimirum virtus boni operis, perseverantia est: & voce Veritatis dicitur: Qui autem perseveraverit usque in finem, hic salvus erit.

R. Congratulamini mihi omnes qui diligitis Dominum, quia quem quaerebam, apparuit mihi: * Et dum flere ad monumentum, vidi Dominum, alleluia, alleluia. **Y.** Recedentibus discipulis, non recedebam, & amoris ejus igne succensa, ardebam desiderio. Et dum. Gloria Patri. Et dum. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iij.

Maria ergo cum flet, inclinavit se, & prospexit in monumentum. Certè jam monumentum vacuum viderat, jam sublatum Dominum nunciaverat: quid est quod se iterum inclinavit, iterum videre desiderat? Sed amanti semel aspexisse non sufficit: quia vis amoris intentionem multiplicat inquisitionis. Quaesivit ergo prius, & minime invenit: perseveravit ut quaereret, unde & contigit ut inveniret: actumque est, ut desideria dilata crescerent, & crescentia apererent quod invenissent.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona. Maria stabat ad monumentum plorans, & vidit duos Angelos in albis, sedentes, & sudarium quod fuerat super caput Jesu, alleluia.

Oratio.

Deus, qui diversitatem Gentium in confessione tui nominis adunasti: da, ut renatis fonte baptismatis una sit fides mentium, & pietas actionum. Per Dominum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Tulerunt Dominum meum, & nescio ubi posuerunt eum: si tu sustulis

listi eum, dicito mihi, alleluia: & ego eum tollam, alleluia.

FERIA SEXTA.

Y. Surrexit Dominus verè, alleluia. **R.** Et apparuit Simoni, alleluia. Pater noster. **Absolutio.** Ipsiis pietas. **Benedictio.** Evangelica lectio. Lectio sancti Evangelii secundum Matthaeum.

Lectio j. *Cap. 28. d*

In illo tempore: Undecim discipuli abierunt in Galilaeam in montem, ubi constituerat illis Jesus. Et reliqua.

Homilia Sancti Hieronymi Presbyteri.

Lib. 4. Comment. in Matth. in fine.

Post resurrectionem Jesus in monte Galilaeae conspicitur, ibique adoratur: licet quidam dubitent, & dubitatio eorum nostram augeat fidem. Tunc manifestius ostenditur Thomae, & latus lanceae vulneratum, & manus fixas demonstrat clavibus. Accedens Jesus locutus est eis, dicens: Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra. Illi potestas data est, qui paulo ante crucifixus, qui sepultus in tumulo, qui mortuus jacuerat, qui postea surrexit. In caelo autem & in terra potestas data est: ut qui ante regnabat in caelo, per fidem credentium regnet & in terris.

R. Surgens Jesus Dominus noster, stans in medio discipulorum suorum, dixit: * Pax vobis, alleluia: gavisus sunt discipuli viso Domino, alleluia. **Y.** Una ergo sabbatorum, cum fores essent clausae, ubi erant discipuli congregati, venit Jesus, & stetit in medio eorum, & dixit eis. Pax vobis. **Benedictio.** Divinum auxilium.

Lectio ij.

Entes autem docete omnes Gentes, baptizantes eos in nomine Patris, & Filii, & Spiritus

sancti. Primum docent omnes Gentes, deinde doctas intingunt aqua. Non enim potest fieri, ut corpus baptismi recipiat sacramentum, nisi ante anima fidei susceperit veritatem. Baptizantur autem in nomine Patris, & Filii, & Spiritus sancti: ut quorum una est divinitas, una sit largitio: nomenque Trinitatis, unus Deus est.

R. Expurgate vetus fermentum, ut sitis nova conspersio: etenim Pascha nostrum immolatus est Christus.

Y. Itaque epulemur in Domino, alleluia. * Mortuus est propter delicta nostra, & surrexit propter justificationem nostram. Itaque. Gloria Patri. Itaque. **Benedictio.** Ad societatem.

Lectio iij.

Docentes eos servare omnia, quaecumque mandavi vobis. Ordo praecipuus. Jussit Apostolis ut primum docerent universas Gentes, deinde fidei intingerent sacramento: & post fidem ac baptismum, quae essent observanda, praecipiant. Ac ne putemus levia esse, quae iussa sunt, & pauca: addidit: Omnia quaecumque mandavi vobis: ut quicumque crediderint, qui in Trinitate fuerint baptizati, omnia faciant quae praecpta sunt. Et ecce ego vobiscum sum usque ad consummationem saeculi. Qui usque ad consummationem saeculi cum discipulis se futurum esse promittit, & illos ostendit semper esse victuros, & se nequam a credentibus recessurum.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona.

Undecim discipuli in Galilaea videntes Dominum adoraverunt, alleluia.

Oratio.

Omnipotens sempiternè Deus, qui Paschale sacramentum in reconciliationis humanae foedera

Gg a con-

contulisti: da mentibus nostris; ut quod professione celebramus, imitemur effectu. Per Dominum.

Ad Magnificat, Antiphona.

Data est mihi omnis potestas in caelo & in terra, alleluia.

S A B B A T O
in Albis.

Y. Gavisus sunt discipuli, alleluia.

R. Viso Domino, alleluia. Pater noster. *Absolutio.* A vinculis. *Benedictio.* Evangelica lectio.

Lectio sancti Evangelii secundum Joannem.

Lectio j.

Cap. 20.

In illo tempore: Una sabbati, Maria Magdalene venit mane, cum adhuc tenebrae essent, ad monumentum. Et reliqua.

Homilia Sancti Gregorii Papae.

Homilia 22. in Evangelia.

Lectio sancti Evangelii, quam modò fratres audistis, valde in superficie historica est aperta: sed ejus nobis sunt mysteria sub brevitate requirenda. Maria Magdalene, cum adhuc tenebrae essent, venit ad monumentum. Juxta historiam notatur hora: juxta intellectum verò mysticum, requirentis signatur intelligentia. Maria etenim auctorem omnium, quem in carne viderat mortuum, quaerens in monumento: & quia hunc minime invenit, furatum credidit. Adhuc ergo erant tenebrae, cum venit ad monumentum. Cucurrit citius, discipulis nunciavit; sed illi praeteris cucurrerunt, qui praeteris amaverunt, videlicet Petrus & Joannes.

R. Christus resurgens ex mortuis, jam non moritur, mors illi ultra non dominabitur: quod enim mortuus est peccato, mortuus est semel: Quod autem vivit, vivit Deo, alleluia, alleluia. *Y.* Mortuus est semel propter delicta nostra, &

resurrexit propter justificationem nostram. Quod autem. *Benedictio.* Divinum auxilium.

Lectio ij.

Currerant autem duo simul: sed Joannes praecurrerit citius Petro. Venit prior ad monumentum, & ingredi non praesumpsit. Venit ergo posterior Petrus, & intravit. Quid, fratres, quid cursus significat? Numquid haec tam subtilis Evangelistae descriptio à mysteriis vacare credenda est? Minime. Neque enim se Joannes & praesise, & non intrasse diceret, si in ipsa sui trepidatione mysterium defuisse credidisset. Quid ergo per Joannem, nisi synagoga: quid per Petrum, nisi Ecclesia designatur?

R. Isti sunt agni novelli, qui annuntiaverunt, alleluia: modò venerunt ad fontes, Repleti sunt claritate, alleluia, alleluia. *Y.* In conspectu Agni amicti sunt stolis albis, & palmae in manibus eorum. Repleti. Gloria Patri. Repleti. *Benedictio.* Ad societatem.

Lectio iij.

Nec mirum esse videatur, quòd per juniorem synagoga, per seniorem verò Ecclesia signari perhibetur: quia etsi ad Dei cultum prior est synagoga, quam Ecclesia Gentium, ad usum tamen saeculi prior est multitudo Gentium, quam synagoga, Paulo attestante, qui ait: Quia non prius quòd spiritale est, sed quod animale. Per seniorem ergo Petrum significatur Ecclesia Gentium: per juniorem verò Joannem synagoga Judaeorum. Currunt ambo simul: quia ab ortu sui tempore usque ad occasum, pari & communi via, etsi non pari & communi sensu, Gentilitas cum synagoga cucurrit. Venit synagoga prior ad monumentum, sed minime intravit: quia legis quidem mandata percipit, prophe-

tias

tias de incarnatione ac passione Dominica audivit, sed credere in mortuum noluit.

Te Deum laudamus. 13.

Ad Benedictus, Antiphona.

Currerant duo simul: & ille alius discipulus praecurrerit citius Petro, & venit prior ad monumentum, alleluia.

Oratio.

Concede, quasumus omnipotens Deus; ut qui festa Paschalia venerando egimus, per haec contingere ad gaudia aeterna mereamur. Per Dominum.

Ad Vesperas, Officium fit Duplex.

Añs. Alleluia, alleluia, alleluia.

Psalm. Benedictus Dominus Deus

meus, cum reliq. de Psalterio. 115.

Capitulum. 1. Joan. 5.

Charissimi, Omne quod natum est ex Deo, vincit mundum: & haec est victoria, quae vincit mundum, fides nostra.

Hymnus.

Ad regias agni dapes
Stolis amicti candidis
Post transitum Maris rubri
Christo canamus Principi.

Divina cujus charitas

Sacrum propinat sanguinem,

Almque membra corporis

Amor sacerdos immolat.

Sparum cruorem postibus

Vastator horret Angelus:

Fugitque divisum mare;

Merguntur hostes fluctibus.

Jam Pascha nostrum Christus est,

Paschalis idem victima,

Et pura puris mentibus

Sinceritatis azyma.

O vera caeli victima,

Soljeta cui sunt tartara,

Subjeta mortis vincula,

Recepta vitae praemia.

Victor subactis inferis

Trophaea Christus explicat,

Coeloque aperto, subditum

Regem tenebrarum trahit.

Ut sis perenne mentibus
Paschale Jesu gaudium,
A morte dira crinum
Vita renatos libera.

Deo Patri sit gloria,

Et Filio, qui à mortuis

Surrexit, ac Paraclito,

In sempiterna saecula. Amen.

Sic terminantur omnes Hymni

eiusdem metri usque ad Ascensionem,

praeterquam in Officio beatae

Mariae, & in Hymno sanctae Crucis

ad Vesperas.

Y. Mane nobiscum Domine, alleluia.

R. Quoniam advesperascit,

alleluia.

Ad Magnificat, Antiphona.

Dum esset serò die illa una sabbatorum,

& fores essent clausae, ubi erant

discipuli congregati in unum, stetit

Jesus in medio, & dixit eis: Pax vobis,

alleluia.

Oratio.

Praesta, quasumus omnipotens Deus: ut qui Paschalia festa perégimus; haec, te largiente, moribus & vita teneamus. Per Dominum nostrum.

Y. Benedicamus Domino, deinceps dicitur sine Alleluia.

Completorium dicitur ut in Psalterio, omissis Precibus, & loco Antiphona: Miserere, dicitur Antiphona Alleluia, alleluia, alleluia. Et in fine Antiphona: Salva nos, additur Alleluia.

Sic dicitur usque ad Dominicam Trinitatis exclusivè: & quando non est Duplex, nec infra Octavam, dicuntur Praeces ut in Psalterio. 121.

Ad R. brevia & Y. per omnes Horas, jungitur Alleluia, usque ad Sabbatum post Pentecosten, praeterquam in Y. ad Praeces Primae & Completorii, quando dicuntur. Et quandocumque Alleluia jungitur R. brevi, duplicatur, sed in Versiculis dicitur semel.